qm de facto Xtus hbuit, n e condignu sed liberti
congruu qd Xtus potuerit hac unione mereri incarnaõem
Patris et Spiritus S., et etiam sui proprii, sed in alia
humanitate. per opera illius vero operaões in
gnê caã efficientis procedtes a verbo hypostatice unito.
Proterea colligendu aliter movere finẽ aliter movere
meritu; hoc se hbt in gnê caã effis, finis vero movet in
gnê caã finalis: differt quo, qd finis ut causet n debeat
illq existens, extra meritu petit existentiam in suo gnê
qa tn sic illq, meritu non ~~[illegible]~~ per illq ut existens physice;
sed pt etiam eé quodqz præteritu, debet tn repræsentari
ut existens.

116. Dico Xtus etiam supernaliter non potuit mereri unionem hypostaticam
per opera subsequentia. Raõ e 1a ex supra dictis qd principium meriti
n cadat sub merito: sed unio hypostatica e principium meriti: ergo n cadit
sub meritum. 2a meritu se hbt ad præmiu sicut via ad terminu,
causa effns ad effectum, aut mediu ad finem: sed via non pt eé
posterior termino, causa suo effectu, et mediu fine, ergo etiam non pt aliqs
mereri præmiu per opera subsequentia, cujus raõ pulchre desumitur
ex S. Doctore 1a 2ae q. 114. art. 5. ubi sic ait, postquam iam
aliqs hbt gratiam, non pt gratia iam habita sub meritu cadere, quia
merces e terminus operis, gratia a e principium cuiuslibet boni operis:

© Universitätsbibliothek Heidelberg
https://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/salVIII65/0842
UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
gefördert durch Baden-Württemberg